श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

कवितार्किकसिंह सर्वतन्त्रस्वतन्त्र
श्रीमद्वेदान्तदेशिक विरचितं महाकाव्यं

॥ यादवाभ्युदयम् ॥

॥ द्वादशः सर्गः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using LaTeX and the **skt** font.

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ यादवाभ्युदयम् ॥

॥ द्वादशः सर्गः ॥

तथाविधानन्दमहापयोधेः
    तरङ्गवृत्त्या भजतोऽवतारान्।
अशेषरूपेष्वनुरूपरूपा
    देवी जगन्नेतुरनुप्रजज्ञे॥ १२.१ ॥

सा तस्य नित्योदितदिव्यधाम्नः
    पत्युः प्रिया भानुमतः प्रभेव।
अध्यासितुर्द्वारवतीमदूरात्
    व्यक्तिं शुभां प्राप विदर्भदेशे॥ १२.२ ॥

शिखण्डकं निष्प्रतिमं श्रुतीनां
    शृङ्गारलीलोपमविश्वकृत्यम्।
अधीयते तन्मिथुनं स्वभावात्
    अन्योन्यजीवातुमनन्यभोग्यम्॥ १२.३ ॥

दयेव नित्यं दयिता त्रिधाम्नः
    सर्वेषु भावेषु समानभावा।
परावराणां जननी प्रजानाम्
    आसीद्विदर्भाधिपतेरपत्यम्॥ १२.४ ॥

महीतलान्मैथिलसीरकृष्टात्
    क्षीरोदधेराहितमन्थशैलात्।
भृगूद्वहात्ख्यातिमतश्च याऽभूत्
    सा भीष्मकादभ्युदियाय भूयः॥ १२.५।

अमन्यतैनां तनयां स राजा
    रुक्मश्च मोहादनुजामजन्याम्।

यामेकपत्नीमनघस्य पुंसः
प्रजासृजां मातरमामनन्ति॥ १२.६ ॥

त्यक्त्वापराः स्त्रीर्गुणराशिरेनां
शरण्यभूतां शरणं प्रपेदे।
प्रायेण दोषैरविविक्तवासात्
भीतः स्वयं भीष्मकराजकन्याम्॥ १२.७ ॥

आरब्धदेहामिव भागधेयैः
अक्षीणि लक्ष्यान्तरतो नियन्त्रीम्।
सुतामिमां प्राप्य सुधामिवान्याम्
अमर्त्यकल्पौ पितरावभूताम्॥ १२.८ ॥

अनन्यवृत्त्या घनतामुपेतैः
अप्रौढसूर्येन्दुमयूखजालैः।
सुवर्णरत्नैरथवा प्रक्लृप्तां
सुतां सुजाताकृतिमन्वभूताम्॥ १२.९ ॥

महीयसीं मङ्गलदीपमालां
विद्युत्प्रकाशा विदधे कुमारी।
आकल्परत्नांशु तिरस्करिण्या
दीप्त्या रजन्यामपि दीनभासम्॥ १२.१० ॥

कलामिवार्धामकठोरधाम्नः
पुण्योदयानामिव पूर्वचर्याम्।
प्ररोहवेलामिव कान्तिवल्ल्याः
प्रैक्षन्त शुद्धान्तमृगीदृशस्ताम्॥ १२.११ ॥

आत्माधिकारादधिकामवस्थां
अयत्नतो नूनमवाप्तुकामा।
वार्तानभिज्ञे वयसि स्थितां तां
वाग्देवता वन्दिमुखे ववन्दे॥ १२.१२ ॥

प्रदित्समानेन हरेरभीष्टं
कामेन सा कल्पलतेव सृष्टा।
पित्रोरिवानन्यदृशां प्रजानां
आशंसया सार्धमवाप वृद्धिम्॥ १२.१३ ॥

पद्मादिरेखाप्रथमानभूमा
निर्धार्यमाणा निगमैरभिज्ञैः।
तदङ्घ्रिविन्यासमिषेण जज्ञे
भूमेस्तदा भूषणपङ्क्तिरग्र्या॥ १२.१४ ॥

अदृश्यभेदैरतिसूक्ष्मभावात्
जज्ञे जगन्मङ्गलतां दधानैः।
विहारलौल्याद्विषयेषु तस्या
गतेषु वाक्येषु च नृत्तगीतैः॥ १२.१५ ॥

यदप्सरः पाणिसरोजमुक्तं
प्रसूनवर्षं निपपात तस्याम्।
अपूरि तस्यैव रजोभिरग्र्यैः
अपांसुला पांसुविहारवाञ्छाम्॥ १२.१६ ॥

यदृच्छया तत्र परागजालैः
यानेव सा केलिगृहानकार्षीत्।
ततः परं त्वष्टुरमी समीची
महेन्द्रशालाविधिमातृकाऽभूत्॥ १२.१७ ॥

चतुर्दशैतानि जगन्ति यस्याः
क्षेमाश्रितं क्रीडनकं बभूव।
पर्याप्तलीला मुमुदे तदैषा
पाञ्चालिका पञ्जरशारिकाद्यैः॥ १२.१८ ॥

आस्वादनीयान्यधिकं श्रुतीनां
मुग्धाभिजातानि वचांसि तस्याः।

प्रायेण लौल्यादधिकृत्य खिन्ना
विधिप्रिया व्याहरतान्य भाषाः॥ १२.१९ ॥

अविप्लुतव्याकरणानि तस्याः
क्रमेण शिक्षानियताक्षराणि।
अनुश्रवाणामनघप्रवृत्तेः
आदेशदायीनि वचांस्यभूवन्॥ १२.२० ॥

विभूतयस्तत्र विशाम्पतीनां
आत्मीयया देवतयाऽवतीर्णाः।
स्वचिह्नभेदान् परिबर्हयन्त्यः
प्रपेदिरे तत्परिवारभावम्॥ १२.२१ ॥

वेदालवाले विहितस्थितिं तां
रम्यप्रतानामिव रत्नवल्लीम्।
स्तनादिलक्ष्यस्तबकादिचिह्नैः
आविष्कृतं यौवनमाविवेश॥ १२.२२ ॥

तदीयसर्वाङ्गजुषोरगाधं
सौन्दर्यलावण्य सुधास्रवन्त्योः।
ममज्जुरापत्य दृशः सखीनां
अन्योन्यसम्भेदमपूर्वतीर्थम्॥ १२.२३ ॥

निशेव चन्द्रेण घनव्यपाये
नैसर्गिकी बुद्धिरिव श्रुतेन।
फलेन सा नीतिरिवाप्रमादा
यक्ता बभौ नूतनयौवनेन॥ १२.२४ ॥

आलक्ष्यसंलापलवैरपाङ्गैः
अङ्गैरनङ्गोदयपूर्वरङ्गैः।
वियातमुग्धैरपि विभ्रमैः सा
विलक्षयामास विभूषणानि॥ १२.२५ ॥

अमुक्तकौमारयुवत्वसीम्ना
    कान्त्या बभौ कल्पितरागभूम्ना।
जरत्पलाश प्रसवानुषक्ता
    प्रतानिनी पल्लवसम्पदेव॥ १२.२६ ॥

प्रसाधनानां परिकर्म दिव्यं
    विजृम्भणं विभ्रमजालकानाम्।
वयः शुभं वामदृशश्चकाशे
    पश्यद्दृशां भाग्यमनन्यभोग्यम्॥ १२.२७ ॥

अवाप्य सा मुग्धदशामपूर्वाम्
    अव्याजलीलागतिराबभासे।
रम्या रमोत्पत्तिदशाविशेषात्
    जाम्बूनदी जङ्गमपद्मिनीव॥ १२.२८ ॥

तस्यास्तनुं वर्णयतो ममैवं
    हीनोपमा दोषपदं न विन्देत्।
निदर्शनं तैरपि नित्यदृष्टं
    येषां निकर्षोऽपि गुणो यतः स्यात्॥ १२.२९ ॥

तारेण तस्याश्चिकुरान्धकारे
    तारायितं मौक्तिकजालकेन।
प्रायेण योऽसौ प्रलयावसाने
    निशीथसृष्टेरभवन्निदानम्॥ १२.३० ॥

द्युतिं शिखारत्नसहस्ररश्मेः
    ज्योत्स्नां च मुक्ताफलजालजाताम्।
तत्कुन्तलश्रेणिमयी तमिस्र-
    मैत्रीं दधौ मन्मथचापमौर्वी॥ १२.३१ ॥

मुखाब्जसौन्दर्यमधुद्विरेफाः
    कान्त्यापगाशैवल पुञ्जकल्पाः।

शोणेन चूडामणिना ससंध्यां
    तमीमपुष्यन्नलकास्तदीयाः॥ १२.३२ ॥

शरत्प्रसन्नेन्दुकलाभिरामा
    ललाटरेखा सुदृशो रराज।
कामेन तत्कान्तिलतासमृद्ध्यै
    स्वयं प्रक्लृप्तेव सुधास्रवन्ति॥ १२.३३ ॥

कस्तूरिकाक्लृप्तविशेषकं तत्
    पश्यन् मृगाङ्को वदनं मृगाक्ष्याः।
विभाव्य तादृक्परभागशोभां
    कलङ्कयुक्तोऽपि जहौ विषादम्॥ १२.३४ ॥

तारुण्यनद्यास्तनुवीचिकल्पे
    तद्भ्रूलते शार्ङ्गनिदानदृश्ये।
अनङ्गवेदप्रणवस्य रत्या
    लेखाक्षरं न्यस्तमसूचयेताम्॥ १२.३५ ॥

प्रसूतपद्मोत्पलकाननश्रीः
    प्रारब्धवीचीविभवा विलासैः।
दृष्टिस्तदीया ददृशे दयार्द्रा
    द्राघीयसी मन्मथदीर्घिकेव॥ १२.३६ ॥

तद्दृष्टिरायामवती सुजाता
    श्यामोज्ज्वला चारुविशालमध्या।
मन्ये समेष्यन्मधुवैरिलक्ष्या
    चेतोभुवः शक्तिरभूदमोघा॥ १२.३७ ॥

निगृह्णती रत्नतिलप्रसूनं
    नासा तदीया नयनाब्धिसेतुः।
अबोधि निश्वाससमीरगन्धैः
    अन्तर्गतान् वेदगणान् वमन्ती॥ १२.३८ ॥

नवेन्दुसंध्याप्रभृतीनि लोके
निर्वर्ण्यमानानि निदर्शनानि।
न खल्वविन्दन् कलयापि तस्याः
स्मिताधरव्याप्तिकृतामभिख्याम्॥ १२.३९ ॥

अहेतुरज्यन्नधरस्तदीयः
प्रसूनमुक्तायितमुग्धहासः।
लक्ष्मीलतायाः ललितोदधेश्च
प्रवालयोगं प्रथयाम्बभूव॥ १२.४० ॥

मुखं तदीयं विरराज मुग्धं
सौरभ्यलावण्यसमुच्चयेन।
व्यवस्थितान्योन्यविशेषलोभात्
एकत्वमापन्नमिवेन्दुपद्मम्॥ १२.४१ ॥

वर्णानुपूर्वीसुभगेन काले
भव्यां श्रुतिं भावयता यथावत्।
तारस्य संस्थानमिवान्वकार्षीत्
कण्ठेन सा काञ्चनकम्बुभासा॥ १२.४२ ॥

मधुद्विषः कर्णपरिष्क्रियार्थं
कामात्मना माल्यकृतेव क्लृप्ते।
बभूवतुर्बाहुलते तदीये
शम्पात्विषौ चम्पकमालिके द्वे॥ १२.४३ ॥

आसीदधिष्ठानविशेषसीमा
वक्षोजयोरङ्कुरतोरमुष्याः।
मुकुन्दवक्षस्स्थलमुद्रणार्हां
भव्यामवस्थामिव भावयन्ती॥ १२.४४ ॥

समावृतौ हारमयूखसूत्रैः
तस्याः स्तनौ चारुतरावभूताम्।

जिगीषतस्तत्प्रियचित्तवृत्तिं
    मनोभुवो मङ्गलपूर्ण कुम्भौ॥ १२.४५ ॥

तस्यास्तदा तद्वदलक्ष्यमध्यं
    तन्व्याः स्तनद्वन्द्वमवाप वृद्धिम्।
काले यथा तत्प्रथिमप्रभूतं
    कृच्छ्रादभूत् कृष्णभुजान्तरालम्॥ १२.४६ ॥

मध्यं क्रशिम्ना विरराज तस्या
    नाभिह्रदान्नालमिव प्ररूढम्।
प्रियागमोदर्कमभूद्यदग्रे
    कुचात्मना काञ्चनपद्मयुग्मम्॥ १२.४७ ॥

स्तोकानताङ्गी स्तनभारभूम्ना
    मुग्धा बभौ मुष्टिमितावलग्ना।
भृङ्गाभिनन्द्येन गुणेन युक्ता
    कामस्य सा कापि धनुर्लतेव॥ १२.४८ ॥

रराज लावण्यतरङ्गरम्या
    वलित्रयी मध्यगता मृगाक्ष्याः।
अन्तःस्थितानामिव दर्शयन्ती
    निवेशसीमान्तमनुश्रवाणाम्॥ १२.४९ ॥

मध्येवलग्नं सुदृशो विलग्ना
    रोमावली कामधनुर्गुणाभा।
जिगाय नाभीसरसः सुजाताम्
    उल्लासिनीमुत्पलरेणुपङ्क्तिम्॥ १२.५० ॥

अनुप्रयातः स्ववशामभिख्यां
    यूथोज्झितो यौवनगन्धहस्ती।
तद्रोमराजिव्यपदेशदृश्यां
    नूनं दधौ नूतनदानरेखाम्॥ १२.५१ ॥

प्रकाशितावर्तरुचिः प्रभाब्धौ
नाभिः सुवृत्ता रुरुचे नताङ्ग्याः।
रोमावलीरत्नलतानुरूपं
रुक्मेण निष्पन्नमिवालवालम्॥ १२.५२ ॥

पृथ्वी चकाशे स्तनसम्पदस्या
लावण्यमम्भो नियतं च तेजः।
श्वासोदयो गन्धवहः शुभाङ्ग्याः
नाभिश्च मध्यं च नभो विभक्तम्॥ १२.५३ ॥

गजेन्द्रहस्तादिषु तत्समत्वे
दूरे सतां दोषगुणावमर्शः।
भविष्यतः शार्ङ्गभृतस्तदूरू
लीलोपधाने किमतोऽधिकेन॥ १२.५४ ॥

मनोज्ञवृत्तं मधुबुद्बुदाभं
चक्षुष्मतां सादरदर्शनीयम्।
स्वदेहकान्तेः सविशेषदृष्टौ
जानुद्वयं दर्पणतामयासीत्॥ १२.५५ ॥

उदेष्यतः पञ्चशरस्य तस्यां
उत्पादयिष्यन्नुचितं निषङ्गम्।
विधिः स्वयं मातृकया किलार्थी
जङ्घायुगं वीक्ष्य जहर्ष तस्याः॥ १२.५६ ॥

अलक्तकादप्यधिकात्मरागा
पदद्वयी पद्मदृशश्चकाशे।
प्राचीनजन्मप्रणयानुरोधात्
सम्भाव्यमानेव सरोजलक्ष्म्या॥ १२.५७ ॥

पादाम्बुजे दत्तमधुप्रसक्त्या
निर्णजयामास नखेन्दुकान्त्या।

प्रायेण सा सत्पथमाश्रयन्ती
पङ्कानसत्सङ्गभवान्पृथिव्याः॥ १२.५८ ॥

तस्याः पदाम्भोज मृणालभासा
प्रकाशभूम्ना नखमौक्तिकानाम्।
प्रकीर्णपुष्पाः सुधयावसिक्ता
विहारभूम्यो युगपद्बभूवुः॥ १२.५९ ॥

कलाचिकां काञ्चनसारक्लृप्तां
कान्तेः शुभां कामपि काहलीं च।
शशङ्किरेऽनन्यसमीक्ष्यशोभां
जगन्ति जङ्घामवलोक्य तस्याः॥ १२.६० ॥

तस्याः श्रुतिश्रेणिशिखामणीनां
सकेसरा दीधितिभिर्नखानाम्।
प्रसाधिकालोचनभृङ्गलौल्यं
पद्मद्वयी पादमयी निरास॥ १२.६१ ॥

मुखेन्दुनिष्यन्दनिभैरमुष्याः
मन्दस्मितैरिन्दुरवाप्तमान्द्यः।
प्रायः प्रभूताद्भुतकान्तिलोभात्
नखात्मना तत्पदमेव भेजे॥ १२.६२ ॥

अलक्षि देवैरवतारलक्ष्म्याः
तस्याः शुभा पादनखेन्दुपङ्क्तिः।
आगामिकल्पेष्वधिकारलोभात्
तारावलिस्तत्पदमाश्रितेव॥ १२.६३ ॥

यातेन मञ्जीररवैश्च तस्याः
प्रायः पराभूतगतिप्रणादाः।
शिक्षाविशेषार्थमिवाधिचक्रुः
पादानुवृत्तिं प्रणयेन हंसाः॥ १२.६४ ॥

रराज दिव्यैरधिराजचिह्नैः
श्लाघापदं तत्पदमागमानाम्।
अश्मानमास्थापयता परस्तात्
यत्पाणिना विश्वपतेरवाप्यम्॥ १२.६५॥

अतीत्य कृच्छ्रात् समुदायशोभां
प्रत्यङ्ग सौन्दर्यपरा दिदृक्षा।
पर्यभ्रमत् प्राप्तविहारडोला
पुष्पेषु भृङ्गीव मुहुः सखीनाम्॥ १२.६६॥

शृङ्गारयोनेरिव शिल्पविद्यां
दिव्यां त्रिलोक्या इव दिष्टवृद्धिम्।
सीमान्तरेखामिव सम्पदस्तां
जगुः स्त्रियो जङ्गमरत्नसृष्टिम्॥ १२.६७॥

वयस्ययाऽभीष्टवरानुयोगे
साऽपश्यदात्मानममन्दलज्जा।
असूचयन्नूनमनेन तस्याः
स्वलक्षणं शौरिमनन्यलक्ष्यम्॥ १२.६८॥

अलिप्सत श्वेव हविस्तदैनां
दैत्यस्वभावो दमघोषजन्मा।
तस्मै च कृष्णैकमनोरथां तां
रूपाधिकां दातुमियेष रुक्मी॥ १२.६९॥

परस्परं भूषयतः प्रतीकान्
औद्वाहिकं मङ्गलमुद्वहन्त्याः।
प्रायः स्वदीप्तेरतिरोधिमिच्छ-
न्त्यावारयन्नाभरणानि तस्याः॥ १२.७०॥

लावण्यकल्पद्रुममञ्जरीं तां
शृङ्गारदिग्वारणवैजयन्तीम्।

सौन्दर्यदुग्धोदसुधाप्रसूतिं
सैरन्ध्रिकाः प्रेक्ष्य मिथः शशंसुः॥ १२.७१ ॥

व्यामातिरिक्तस्तनकुम्भभूम्ना
व्याप्ताकृतिं यौवनकुञ्जरेण।
प्रसाधयन्त्यः पतिदेवतास्तां
नाथोचितां प्रेक्ष्य न तृप्तिमापुः॥ १२.७२ ॥

मौलौ सुकेश्याः स्फुटरश्मिजालं
मुक्तामयं जालकमाबबन्धुः।
क्रीडोचितं कृष्णमृगं गृहीतुं
तन स्मरो वागुरिकस्तदाऽभूत्॥ १२.७३ ॥

अनन्यदृष्टिं विततान ताम-
प्यादर्शसङ्क्रान्ति विशेषदृश्यम्।
प्रसाधनैः प्राप्तगुणैः प्रतीक्ष्यं
तस्या मुखं तामरसायताक्षम्॥ १२.७४ ॥

अंसावलम्बिन्यसितेक्षणायाः
कम्पोज्ज्वला काचन रत्नमाला।
अलक्ष्यतोल्लासितरम्यरश्मिः
कामार्पिता कान्तिविहारडोला॥ १२.७५ ॥

रराज मुक्ताभिरवाप्तफेनं
रत्नाङ्गदं प्राप्तगुणं तदङ्गे।
प्रवाहवृत्तेः परिवृत्तिभेदान्
महीयसी मण्डलितेव कान्तिः॥ १२.७६ ॥

अभासतात्मस्मितसौम्यभासा
हारेण हृद्येन जगत्प्रतीक्ष्या।
प्रियस्य चन्द्रं हृदयाद्विधातुः
प्राप्तानुसारेव निसर्गशुद्धम्॥ १२.७७ ॥

मनुष्यताकञ्चुकितात्मभूम्नः
    काले चकाशे कुचकञ्चुकश्रीः।
रत्नाचले भोगिशयप्रियायाः
    स्वतल्पनिर्मोक इवावलीनः॥ १२.७८ ॥

आदर्शबिम्बेन तदङ्गकान्तेः
    अक्षाम्यता निष्प्रतिमत्ववादम्।
प्रतिप्रवृत्तिं प्रतिमां विधाय
    प्रख्यापिता वृत्तवतामपीर्ष्या॥ १२.७९ ॥

अभिन्नरूपामनुवेलभिन्नात्
    प्रसाधनादभ्यधिकां प्रसत्तिम्।
विलोकयन्ती जनता तदीयां
    व्यावर्तयामास ततो न दृष्टिम्॥ १२.८० ॥

मुखेन्दुलावण्यसुधाप्रवाहे
    मुहुः प्रतीपप्लवनोद्यतेन।
तत्कर्णभूषामकरेण मन्ये
    मन्दीकृता मन्मथलाञ्छनश्रीः॥ १२.८१ ॥

प्रभाप्रवाहोदितसैकताभे
    स्तनद्वये तामरसेक्षणायाः।
तत्कंधराशङ्खमतल्लिकायाः
    प्रसूतिराशङ्क्यत हारवृत्त्या॥ १२.८२ ॥

स्वभावजादभ्यधिकं तदङ्गे-
    ष्वासादितं सौरभमङ्गरागैः।
स सर्वगन्धोऽपि यदन्वयेन
    प्रभूतमामोदविशेषमृच्छेत्॥ १२.८३ ॥

प्रतिक्रियामात्मतिरस्क्रियायाः
    प्रायः स्वयं व्यापृतया विधातुम्।

तदङ्गयोगोज्ज्वलरत्नधाम्ना
    सञ्छादितं मेखलयाऽन्तरीयम्॥ १२.८४ ॥

शिखण्डकानि श्रुतिसुन्दरीणां
    चारूणि पादाभरणानि तस्याः।
पदेषु सङ्घर्षवशादिवासन्
    मिथः पुरोभागिपदास्पदानि॥ १२.८५ ॥

अनुक्षणं बन्धुजनैरमुष्यां
    आमुच्यमानेषु विभूषणेषु।
अयत्नतस्तानि तदन्तराले
    कृतास्पदा केवलताऽत्यशेत॥ १२.८६ ॥

निनीषतां देवगृहं यथैताम्
    आकल्पलक्ष्म्या समयोजयन्त।
मुकुन्दसंस्पर्शमवाप्तुमर्हा
    सैव स्थिरा धन्यतमा बभूव॥ १२.८७ ॥

पतिव्रताः पार्थिवयोषितस्तां
    प्रत्यङ्गसौन्दर्यनिमग्नभावाः।
कृताशिषः कृष्णमनोरथस्यां
    आरोप्य कर्णीरथमन्वगच्छन्॥ १२.८८ ॥

मङ्गल्यसङ्गीतसमेतयात्राम्
    अनुष्यदेवीभिरनुद्रुता सा।
निनंसितैषा स्वयमेव देवी
    नान्येति सद्भिर्निरणायि नाथा॥ १२.८९ ॥

भावन्तरेषु प्रतिपन्नलीला
    पैतामहादीनि पदानि दातुम्।
स्वदत्तशक्तेः कुहनामनुष्या
    कुतश्चिदिष्टं स्वयमाशशंसे॥ १२.९० ॥

प्रणम्य मूर्ध्ना निहितोपहाराम्
उत्तस्थुषीमुत्सवदेवतैनाम्।
अवोचदारादशरीरिवाचा
परैरजय्यं पतिमाप्नुहीति॥ १२.९१ ॥

पत्या निजेन परिणीतिमवाप्तुकामा
लब्ध्वा वरं ललितमुत्सवदेवतायाः।
तेनैव सा समसमीहितसिद्धिरासीत्
मानाधिका जगति मन्मथमन्मथेन॥ १२.९२ ॥

ऊरुः सव्यो नयनकमलं भ्रूलता चापि तस्याः
प्रावेपन्त प्रियमुपगतं सूचयन्ति स्ववृत्त्या।
आरादासीदलघुतुलसीगन्धसौम्यः समीरः
प्रत्यासन्नं मुहुरुदचरत्पाञ्चजन्यप्रणादः॥ १२.९३ ॥

॥ इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य
कृतिषु यादवाभ्युदये माहाकाव्ये
द्वादशः सर्गः ॥